

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 162/24

Люксембург, 4 октомври 2024 г.

Решение на Съда по дело C-406/22 | Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

Политика относно убежището: определянето на трета страна като сигурна страна на произход трябва да обхваща цялата ѝ територия

При проверката на законосъобразността на административно решение, с което се отказва да бъде предоставена международна закрила, националната юрисдикция трябва да вземе предвид незачитането на правилата от правото на Съюза, свързани с определянето на трета страна като сигурна страна на произход

Съдът уточнява условията, при които държава членка определя трети страни като сигурни страни на произход, по Директивата за общи процедури за международна закрила¹. Според него дерогацията от трета страна на задълженията, произтичащи от ЕКПЧ, не изключва възможността тя да бъде определена като такава. Властите на държавите членки трябва обаче да преценят дали условията за привеждане в действие на правото на дерогация могат да поставят под въпрос това определяне. Съдът постановява също, че правото на Съюза не допуска определянето от държава членка на трета страна като сигурна страна на произход само за част от територията на тази страна. Освен това националният съд, който трябва да провери законосъобразността на административно решение в областта на международната закрила, трябва при извършването на възложената му пълна проверка служебно да вземе предвид незачитането на правилата от правото на Съюза, свързани с определянето на сигурни страни на произход.

През 2022 г. молдавският гражданин CV подава молба за международна закрила в Чехия. В подкрепа на молбата си CV се позовава на отправените срещу него заплахи в Молдова от лица, които го нападнали в миналото и чиято самоличност полицейските органи не успели да установят. Той посочва също, че не иска да се завърне в района си по произход поради нападението на Украйна от Русия.

Чешките власти отхвърлят молбата, отчитайки по-специално факта, че Молдова, с изключение на Приднестровието, е била определена като сигурна страна на произход. CV същевременно не успява да докаже, че това определяне не се отнася за неговия конкретен случай.

Окръжен съд Бърно (Чехия) е сезиран с жалба от CV срещу отхвърлянето на молбата му и отправя редица въпроси до Съда относно тълкуването на Директивата за общи процедури за международна закрила.

Съдът посочва, най-напред, че **трета страна не престава да отговаря на критериите, позволяващи определянето ѝ като сигурна страна на произход, само защото задейства правото да дерогира² задълженията, предвидени в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ)**. Само по себе си обявяването, че се прибягва да тази дерогация, всъщност не позволява да се заключи нито, че дерогирани мерки действително са били взети, нито какви са техните естество и обхват. Задействането на правото на дерогация трябва обаче да накара компетентните органи на държавите членки да преценят дали условията за привеждането му в действие могат да поставят под въпрос това определяне.

По-нататък, според Съда правото на Съюза не позволява понастоящем на държавите членки да определят като сигурна страна на произход само част от територията на съответната трета страна. Всъщност, **критериите, позволяващи трета страна да се определи като сигурна страна на произход, трябва да бъдат изпълнени на цялата ѝ територия.**

Накрая, Съдът посочва, че **националният съд**, сезиран с жалба срещу отхвърлянето на молбата за международна закрила, която е подадена от кандидат от трета страна, определена като сигурна страна на произход, **трябва да вземе предвид незачитането на правилата от правото на Съюза, свързани с това определяне.** Поради това при разглеждането на подадената до него жалба Окръжен съд Бърно трябва да вземе предвид дерогацията от Молдова на задълженията ѝ, предвидени в ЕКПЧ, както и незачитането от Чехия на условието определянето на трета страна като сигурна страна на произход да обхваща цялата територия на тази страна.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст и евентуално резюмето](#) на съдебното решение се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването му.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от обявяването на решението могат да се намерят на „[Europe by Satellite](#)“, ☎ (+32) 2 2964106.

Поддържайте връзка!

¹ [Директива 2013/32/ЕС](#) на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила.

² Съгласно член 15 от ЕКПЧ при война или при изключителна обществена опасност, застрашаваща съществуването на нацията, договарящите се държави могат да дерогират някои от носените от тях задължения по тази конвенция. Упражняването на това право зависи от някои условия и подлежи на контрол от Европейския съд по правата на човека. На 25 февруари 2022 г. Молдова прибягва до член 15 от ЕКПЧ поради енергийната криза, през която преминава. На 28 април 2022 г. тя решава да удължи упражняването на това право на дерогация поради нападението на Украйна от Русия.